

udtalte jeg paa den Gruppens Vegne, hvis Ordfører jeg var, at vi vilde imødekomme Færingerens Ønske om disse Hayneanlæg ud fra vor almindelige Sympati for Færøerne og deres økonomiske Trivsel, men at vi, inden vi gik med, nøje maatte kende Omfanget af Statens Forpligtelser, samt vide, om Færøerne havde accepteret Statens Tilbud efter Ministeriets Forslag, og om vi ikke indblandede Staten i private Interessekollisioner. Derefter har det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) og jeg rettet vort Arbejde i Udvalget. Til Anlægene udenfor Thorshavn har vi derefter givet vor Tilslutning, og vor Gruppe har stemt for dem ved anden Behandling, fordi de tre Krav, vi da havde formuleret, er blevet opfyldt, især efter at vort Ændringsforslag til § 2 i Gaar blev vedtaget med Tilslutning fra alle Sider. Med Hensyn til Thorshavn er derimod intet af de Krav blevet opfyldt, som vi mente nødvendigt maatte stilles, for at Statens og Færøernes fælles Interesser kunde varetages. Tværtimod: Thorshavn Byraad har foretrukket et andet Grundlag. Statens Forpligtelser er nu vagt og tvetydigt udtrykte, forstaaes paa forskellig Maade af de forskellige og er i deres Virkning uoverskuelige, og efter hvad der foreligger, er der den største Fare for, at Staten vil blive indblandet i private Interessekollisioner. Det ærede Medlem fra Storehedinge og jeg foreslog at bibeholde Byen Thorshavns Havn som kommunal og bibeholde Kommunens Ret over Anlægget og dets Drift, og vi foreslog at stille til Disposition et Beløb, som paa et Punkt endog var rundeligere end det, de andre Grupper og Ministeren havde tilbudt, men samtidig at fiksere og begrænse Statens Risiko.

Vi har ikke fundet Medhold og tør nu ikke tilraade vore Meningsfæller at stemme for Thorshavnsanlægget, som det foreslaas. Da det ikke er muligt at stemme for § 2 og de andre Paragraffer, saafremt man undlader at stemme for § 1, maa jeg anbefale, at man afholder sig fra at stemme om Lovforslaget. Vi lægger derved ikke Lovforslaget Hindringer i Vejen, men giver maaske det vejende og kontrollerende Ting ovenover en Anledning til at veje Statens virkelige Ansvar mod de tilsyneladende Omkostninger og kontrolere dette Anlægs egentlige Mening og Udstrækning; endnu er det nemlig ikke lykkedes at faa § 1's Hovedredaktører til at enes om Meningen med den. Jeg anbefaler mine Meningsfæller at undlade at stemme.

Holger Neergaard: Disse Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), som jeg efter hans Udtalelser i Gaar til Dels havde ventet i Dag, giver mig Anledning til at komme noget dybere ind paa hele det her foreliggende Spørgsmaal, hvad jeg meget beklager, da jeg ved, at Tinget har travlt og helst nu vilde være fri for at komme nærmere ind derpaa, men jeg anser det for nødvendigt, ogsaa fordi man indenfor mit Parti har næret store Betænkeligheder i denne Sag. Det ærede Medlem motiverede særlig sine Udtalelser og Afstemning ved Hensynet til Tinget ovenover. Jeg vil netop ogsaa af denne Grund tillade mig at gøre nogle almindelige Bemærkninger om denne Sag.

Det ærede Medlem talte om, at Statens virkelige Ansvar ikke var præciseret. Det forekommer mig, at Statens virkelige Ansvar er meget nøje præciseret, naar der skal bygges en Statshavn. Alle ved, hvad det vil sige at bygge en Statshavn. Det vil sige, at Staten har Ansvaret for Havnen og dens Drift og Omkostningerne derved, medens den samtidig har Indtægterne deraf. Det ærede Medlem betegnede i Gaar Flertallets Stilling som letsindig og sammenlignede det, der her er foregaaet, med Gennemstikningen af Hvide Sande. Jeg vil absolut benægte, at der foreligger nogen Letsindighed. Ogsaa det nøder mig til at komme lidt nærmere ind paa Sagen. Der foreligger ingen Letsindighed, man kan sige, at der foreligger en vis Flothed, et ret storstilet Tag paa Opgaven, men Letsindighed vil jeg paa det bestemteste væge Flertallet i denne Sal imod at have udvist.

Fiskeriet beskæftiger langt over Halvdelen af Befolkningen paa Færøerne. Den Udvikling, som Øerne i de senere Aar har haft paa dette Omraade, i Forbindelse med de ændrede Forhold, hvorunder Fiskeriet drives, gør, at Opfyldelsen af Kravet om forbedrede Havneforhold er blevet nødvendigt. Befolkningen er taget til i de sidste 10 Aar med 20 pCt., og Øernes Indtægt af Fiskeriet udgør mellem 2 og 2½ Mill. Kr. aarlig, og heri er ikke medregnet Storfiskeriet paa Hvaler og Grindfangsten, som ogsaa repræsenterer betydelige Beløb, men denne sidste Fangst har ikke særlig Interesse af de Havneforhold, som her er paatænkt. Handelen kræver ogsaa Lettelser ved Forbedring af Trafikeringspladserne, hvis man vil fremme den tilsyneladende sunde Udvikling, der er paa Færøerne med Hensyn til Fordeling af Varerne. Den højtærede Minister berørte i Gaar Spørgs-